

Bemærkninger til forslaget

I 2002 vedtog Folketinget regler om, at kun personer, der har haft ophold i Danmark i mindst 7 år i løbet af de seneste 8 år, har ret til kontanthjælp, jf. lov nr. 361 af 6. juni 2002 (lovforslag nr. L 126, folketingsåret 2001-02, 2. samling, Folketingets forhandlinger side 3951, 7088 og 7850, till. A side 4092 og 4124, till. B side 1358 og 1649 og till. C side 668). Indtil opholdskravet er opfyldt, gives der en reduceret ydelse, den såkaldte starthjælp. Starthjælpen får virkning for personer, der har fået ophold i Danmark fra den 1. juli 2002 og fremover.

Forslagsstillerne finder, at den lave starthjælp er uværdig for de mennesker, samfundet har givet lovlig opholdstilladelse i Danmark, og det er småligt, at et rigt samfund som det danske ikke kan give en ordentlig ydelse, der svarer til, hvad danskere på overførselsindkomst sædvanligvis får. Forslagsstillerne mener, at kontanthjælpen er en passende ydelse, også for personer, der ikke har boet i Danmark i 7 år i løbet af de seneste 8 år.

For en familie med to børn udgør starthjælpen brutto kun halvdelen af, hvad en tilsvarende dansk familie kan få på kontanthjælp. Med det udgiftsniveau, vi har i Danmark, herunder de høje boligudgifter, er det meget vanskeligt for en flytningefamilie at få privatøkonomien til at hænge sammen. Dertil kommer, at nyankomne flytninge har særlig store udgifter i forbindelse med etablering i det danske samfund.

Starthjælpen fører til, at flytninge og deres familier bliver klientgjorte, og det er ydmygende for dem, at de skal gå til kommunen for at søge om den nødvendige hjælp, selv ved meget små anskaffelser. I stedet for at frigøre flytninge fra det sociale system gøres de helt afhængige af det.

Starthjælpen fører til, at mennesker bliver isoleret fra samfundet, når de ikke har råd til de allermest basale fornødenheder. Derved modvirker starthjælpen integrationen.

Starthjælpen fører ikke til, at flere kommer i arbejde. Hvis lavere ydelser til personer på overførselsindkomster fører til, at flere kommer i arbejde, burde regeringen sætte ydelserne ned på alle overførselsind-

komster til personer, der er i stand til at arbejde. Det er regeringen dog ikke villig til, hvilket understreger, at det vigtigste motiv for at indføre starthjælpen ikke var at få flere i arbejde.

Det har hidtil været et bredt anerkendt princip i arbejdsmarkedspolitikken, at det primære middel til at undgå, at folk fastholdes på overførselsindkomster, er at håndhæve en stram rådighedsforpligtelse og ikke at forarme folk ved at give dem meget lave ydelser. Forslagsstillerne finder også, at man burde fastholde dette princip i forhold til flytninge.

Forslagsstillerne finder det særlig urimeligt, at flytninge kun kan få den lave starthjælp, mens de er omfattet af introduktionsprogrammet med danskundervisning og aktivering, fordi de i den periode i praksis ikke har muligheder for supplerende beskæftigelse.

Erfaringerne fra nedsættelsen af introduktionsydelsen i 1999 viser, at den havde en yderst begrænset effekt på beskæftigelsen. Det fremgår af Indenrigsministeriets evaluering af integrationsindsatsen, at kun 4 pct. af flytningene var kommet i ordinært arbejde i august 1999. Heraf var de fleste på deltid.

Den tidligere regering valgte da også den 1. februar 2000 at hæve introduktionsydelsen til kontanthjælpsniveau på baggrund af meget dårlige erfaringer med ydelsen. Desværre valgte den nuværende regering at sidde disse erfaringer overhørig. I stedet indførte den en starthjælp, der er endnu lavere, end den introduktionsydelse, der blev afskaffet.

Generelt skal spørgsmålet om, hvem der skal have adgang til Danmark, reguleres i udlændingelovgivningen. Når udlændinge har fået opholdstilladelse i Danmark, skal de også have ordentlige vilkår, der står i et rimeligt forhold til den levestandard, vi har i Danmark.

Personer over 60 år, der ikke har ret til folkepension som følge af optjeningsreglerne i pensionsloven, er også omfattet af de gældende regler om starthjælp. Det samme gælder personer under revalidering, der ikke opfylder opholdskravet. For denne gruppe er starthjælpen ekstra urimelig, fordi de personer kun har begrænsede muligheder for at tjene penge ved siden af